

'La revolució democràtica d'Eivissa'

Eivissa s'aixeca contra el caciquisme, el mal govern i la corrupció. Els ciutadans que es manifesten contra les autovies també reclamen un govern digne, que posi les institucions al servei dels ciutadans i de l'interès general, i acabi definitivament amb el règim d'una minoria que se serveix de les institucions per interès particular. La reivindicació és d'una importància tan gran que parlar del nombre de carrils dels projectes suposa ignorar la problemàtica real.

Ara mateix el problema no és només el que es fa (arrasar cases i conreus, afavorir interessos privats i hipotecar les finances públiques amb uns projectes d'autovia desmesurats i innecessaris), que és molt gran, sinó també com es fa: amb una total falta de consideració cap als afectats i la gent que no troba bé els projectes.

Cada dia més gent diu que ja n'hi ha prou. El que realment passa és que les persones es treuen de sobre la condició de súbdits per a convertir-se en ciutadans, deixant de fer reverències als poderosos i començant a exigir que es respectin els seus drets i les lleis més bàsiques. No tothom ha fet aquest pas, però aquesta qüestió és un punt central del debat polític i social i és previsible que ho continuï sent.

Mentre això passa, la desorientació dels qui ens governen és gran i creix. Fa dos anys que discutim sobre si els nous projectes viaris són autopistes o desdoblaments, sobre el nombre de carrils que tenen i coses d'aquest estil i encara hi ha qui pensa que això és el més important. Un dia i un altre constatem que el PP no acaba d'entendre el que està passant. Com tampoc ha entès per què va perdre les eleccions generals del 2004. Si ho haguessin entès no estarien els seus líders parlant sobre qui va ser el responsable dels atemptats de l'11-M. Crec que varen perdre per no escoltar la ciutadania amb la guerra de l'Iraq, per manipular i amagar la informació en temes sensibles, per fomentar la crispació des del poder. En resum, varen perdre perquè molts ciutadans se sentien agredits constantment pel seu govern.

A Eivissa estam en una situació comparable. Hi ha hagut ja tres manifestacions en contra d'aquesta política tan desencaminada. Que cada una de les manifestacions ha estat més multitudinària que l'anterior no ho discuteix ningú. I, tanmateix, no en prenen nota, perquè (s'ha de veure i sentir per creure-ho) cada vegada les desqualificacions dels líders del PP cap als manifestants han estat més greus i insultants.

Si el PP entengués el que passa no només retiraria i negociaria els macroprojectes sinó que intentaria recobrar el contacte amb la gent, la humilitat, el diàleg i el consens. Acabaria amb la crispació, l'arbitrarietat, l'abús de poder, el prendre la gent per imbècil, la mentida i la manipulació. Fins avui, aquests semblen els seus esports preferits.

Davant d'aquesta revolució democràtica, els partits de l'oposició també tenen un gran repte. Hi ha milers i milers de persones al carrer o als mitjans de comunicació exigint que els governants els escoltin; que la classe política abandoni l'arrogància i deixi de tractar els ciutadans com si no fossin prou intel·ligents per saber el que volen i el que més els interessa; que no es guiïn per partidisme o per interessos de curta volada. L'esquerra no podrà evitar tenir-ho en compte si vol presentar una alternativa real a l'hegemonia del PP d'aquí a un any. Aquesta nova fornada de 'ciutadans' no es conformarà amb qualsevol cosa.

Josep Costa, advocat i polític eivissenc

DILLUNS, 27/03/2006 - 17:11h